

Ulla, min Ulla

Fredmans Epistel N.o 71
Carl Michael BELLMAN (1740-1795)

Till Ulla i fenstret på Fiskartorpet, middagstiden en sommardag

Allegro ma non troppo

Ul-la, min Ul-la, säj får-jag dig bju-da rö-das-te
smul-tron i mjölk och vin? El-ler ur sum-pen en
sprit-tan-de ru-da, el-ler från käl-lan en vat-ten-ter-rin?
Dör-rar-na öpp-nas av väd-dren med vå-da,
dug-gan-de sky-ar de so-len be-bå-da,
blom-mor och gran-ris väl-lukt ger, som du ser.
Ä-ke det gu-dom-ligt, Fis-kar-tor-pet, vad? "Gu-dom-ligt
att be-skå-da!" Än de stol-ta stam-mar som stå rad i
rad, med fris-ka blad? Än den lug-na vi-ken som går fram? Åh
ja! Än på långt håll mel-lan di-ken åk-rar-na! Ä-ke det gu-
dom-ligt, des-sa än-gar-na? Gu-dom-li-ga! Gu-dom-li-ga!

- 2 Skål och god middag i fönstret, min sköna!
Hör huru klockorna hörs från stan.
Och se hur dammet bortskymmer det gröna
mellan kalescher och vagnar på plan.
Räck mig ur fönstret där du ser mig stanna,
sömnig i sadeln, min cousine,
primo en skorpa, secundo en kanna
Hoglandsvin!
Ä'ke det gudomligt, Fiskartorpet, vad?
Gudomligt att beskåda!
Än de stolta stammar som stå rad i rad, med friska blad?
Än den lugna viken som går fram?
Åh ja! Än på långt håll mellan diken åkrarna!
Ä'ke det gudomligt, dessa ängarna?
Gudomliga! Gudomliga!
- 3 Nu ledes hingsten i spiltan, min Ulla,
gnäggande, stampande, i galopp.
Än uti stalldörn dess ögon de rulla
stolt opp till fönstret, till dig just dit opp.
Du all naturen uppeldar i låga
med dina ögons varma prål.
Klang! ner vid grinden, i varmaste råga,
klang, din skål!
Ä'ke det gudomligt etc.

Ulla, min Ulla

*Till Ulla i fönstret
på Fiskartorpet¹,
middagstiden en sommardag*

1

Ulla, min Ulla,
säj får jag dig bjuda
rödaste smultron
i mjölk och vin?
Eller ur sumpen²
en sprittande ruda³,
eller från källan
en vattenterrin?
Dörrana öppnas
av vädren med våda,
blommor och granris
vällukt ger;
duggande skyar
de solen bebåda,
som du ser.

Ä(r ic)ke det gudomligt,
Fiskartorpet, vad?
Gudomligt att beskåda!
Än de stolta stammar
som stå rad i rad,
med friska blad?
Än den lugna viken
som går fram?

Åh ja!
Än på långt håll
mellan diken åkrarna!
Ä(r ic)ke det gudomligt,
dessa ängarna?
Gudomliga! Gudomliga!

Fredmans Epistel N:o 71

*An Ulla im Fenster
in der Fischerkate,
zur Mittagszeit, (an) einem Sommertag*

Ulla, meine Ulla,
sag, darf ich dir anbieten
roteste Walderdbeeren
in Milch und Wein?
Oder aus dem Fischkasten
eine zappelnde Karausche,
oder von der Quelle
eine Schüssel Wasser?
Die Türen werden geöffnet
plötzlich vom Wind,
Blumen und Fichtenreiser
geben Wohlgeruch;
fein regnende Wolken
kündigen die Sonne an,
wie du siehst.

Ist das nicht göttlich,
die Fischerkate, was?
Göttlich anzusehen!
und die stolzen Stämme,
welche stehen Reihe für Reihe
mit frischem Laub?
und die ruhige Bucht
welche sich erstreckt
(*wörtl.* geht voran)?

Oh ja!
Und in weiter Ferne
zwischen den Gräben die Äcker!
Ist das nicht göttlich,
diese Wiesen?
Göttlich! Göttlich!

2

Skål och god middag
i fönstret, min sköna!
Hör huru klockorna
hörs från sta(d)en.
Och se hur dammet
bortskymmer det gröna
mellan kalescher
och vagnar på plan.
Räck mig ur fönstret
där du ser mig stanna,
sömnig i sadeln,
min cousine,
primo en skorpa,
secundo en kanna
Hoglandsvin⁴!

3

Nu ledes
hingsten i spiltan,
min Ulla,
gnäggande, stampande, i galopp.
Än uti stalldörn
dess ögon de rulla
stolt opp till fönstret,
till dig just dit opp.
Du all naturen uppeldar
i låga med
dina ögons varma prål.
Klang!
ner vid grinden,
i varmaste råga,

klang, din skål!

¹ Ein Landgasthof in der Nähe von Stockholm

² Behälter für lebende Fische im Gewässer

³ Ein wohlschmeckender Karpfenfisch, in Teichen gezüchtet

⁴ Roter oder weißer Wein aus dem Hochland von Bordeaux;
wahrscheinlich aus niederl. 'hooglandsch wijn' entlehnt.

Prost und guten Mittag
im Fenster, meine Schöne!
Hör, wie die Glocken
zu hören sind aus der Stadt.
Und sieh, wie der Staub
das Grün verdunkelt
zwischen Kaleschen
und Wagen in der Ebene.
Reich mir aus dem Fenster,
wo du mich anhalten siehst,
schläfrig im Sattel,
meine Kusine,
erstens einen Zwieback,
zweitens eine Kanne
Hochlandwein!

Nun wird geführt
der Hengst in den Pferdestand,
meine Ulla,
wiehernd, stampend, im Galopp.
Noch in der Stalltür
seine Augen [die] rollen
stolz hinauf zum Fenster,
zu dir gerade da hinauf.
Du entzündest die ganze Natur
in Flammen mit (dem)
warmen Glanz deiner Augen.
Kling! (mit dem Glas)
unten beim Gatter
mit übervollem Glas
(*wörtl.* im wärmsten Überfluss),
Kling! (auf) deine Gesundheit!